

PONIEDZ., 3

MARCA
1969 R.

Wyd. A B

Intensywne narady w Bonn

Przed wielką prowokacją

ZSRR nie gwarantuje bezpieczeństwa przelotu neohitlerowców-członków Zgromadzenia Federalnego

BONN PAP. W nocy z niedzieli na poniedziałek toczyły się w Bonn intensywne narady gabinetu zachodnioniemieckiego na temat sytuacji związanej z wyborami prezydenckimi w Berlinie zachodnim. Agencje prasowe nie podają, jaki był wynik tych narad. Uczestniczyli w nich kanclerz NRF i minister Spraw Zagranicznych.

DROGI łączące NRF z Berlinem zachodnim są otwarte, ale, jak wynika z doniesień agencji prasowych, na punktach granicznych straż NRD przeprowadza ścisłą kontrolę. Na punktach tych wydłużają się kolejki samochodów osobowych i ciężarowych.

Do Berlina zachodniego przybyła już w niedzielę część posłów zachodnioniemieckich, wchodzących w skład Zgromadzenia Federalnego.

Dzisiaj spodziewany jest przyjazd dalszej grupy posłów. Do Berlina zachodniego przybywa

ją oni drogą powietrzną, korzystając z usług trzech cywilnych linii lotniczych „Pan American”, „Bea” i „Air France”. Przeloty odbywają się bez przeszkód.

JAK DONOSI agencja ADN, na terytorium NRD odbywają się wspólne ćwiczenia armii ZSRR i NRD.

PRZEWODNICZĄCY zachodnioniemieckiego Bundestagu von Hassel przyjechał w niedzielę do Berlina z zachodniego, gdzie osobiście mijał zając przygotowaniami do prowokacyjnej imprezy – wyborów prezydenckich NRF.

Potwierdził on jeszcze raz, że Zgromadzenie Federalne odbędzie się w Berlinie zachodnim. Stwierdził, że przygotowania do tej imprezy stały już praktycznie zakończone.

OSWIADCZENIE RADZIECKIEGO KONTROLERA

BERLIN PAP. Jak informuje agencja TASS, główny kontroler sekcji radzieckiej w berlińskim ośrodku bezpieczeństwa powietrznego zwrócił się 2 bm. do głównych kontrolerów USA, W. Brytanii i Francji z oświadczeniem następującej treści:

„JAK WIADOMO, władze zachodnioniemieckie zamierzają zorganizować 3 marca br. w Berlinie zachodnim poważną prowokację polityczną pod pretekstem przeprowadzenia wyborów prezydenckich NRF. W tym celu, wbrew obowiązującym porozumieniom międzynarodowym i wbrew postanowieniom czterostopniowym, do Berlina zachodniego mają być przewiezieni członkowie Zgromadzenia Federalnego, w tym przedstawiciele prohitlerowskiej, neonazistowskiej, narodowo-demokratycznej partii NPD.

W związku z tym polecono mi podać do wiadomości strony amerykańskiej, brytyjskiej i francuskiej, że w przypadku, gdy udostępnią one samoloty dla nielegalnego przewozu uczestników tego zgromadzenia do Berlina zachodniego, stro na radziecka odmawia zagwarantowania bezpieczeństwa tych lotów i nie bierze na siebie żadnej odpowiedzialności za ich zabezpieczenie”.

PRZEDSTAWICIELE trzech mocarstw zachodnich w berlińskim ośrodku bezpieczeństwa powietrznego oświadczyli w odpowiedzi, że pozostają przy swojej opinii, iż Związek Radziecki ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo wszystkich lotów amerykańskich, francuskich i brytyjskich w korytarzach powietrznych prowadzących do Berlina.

Dzisiaj start „Apollo-9”

NOWY JORK PAP. Dzisiaj rozpocznie swój lot amerykański pojazd kosmiczny „Apollo-9”. O godz. 11 czasu lokalnego (godz. 17 czasu warszawskiego) zostanie odpalona rakietą „Saturn 5”, za pomocą której statek z trzema kosmonautami – Jamesem McDivitem, Davidem Scottem i Russellem Schweickartem na pokładzie umieszczony zostanie na orbicie okołoziemskiej na wysokości 191 km. Wysokość ta, według przewidzianego planu, osiągnie o godz. 17.10 czasu warszawskiego. W następnych fazach lotu kosmonauci wykonywać będą bogaty w eksperymenty program, bardzo zbliżony do programu „Apollo-10”, który wystartuje w kierunku Księżyca w maju lub jesienią br.

Katastrofa na torze wyścigów samochodowych 11 zabitych – 100 rannych

NOWY JORK PAP. Podczas zawodów na torze wyścigowym „Yellow River” w pobliżu Covington (stan Georgia, USA) wydarzyła się w niedzielę katastrofa samochodowa. Jeden z wozów wyścigowych „Camaro 1969” jedzący z prędkością 200 km/godz. z niewiadomych dotychczas przyczyn przekroczył krawężnik i runął w tłum widzów. 11 osób zostało zabitych, a około 100 odniosło rany. Samochód został kompletnie zniszczony, lecz jego kierowca wydostał się ze szkatułki maszyny, odnosząc jedynie obrażenia.

Wczoraj w walce o wolność
– dziś w pracy dla kraju

W. Jaruzelski i A. Walaszek wśród uczestników Okręgowej Konferencji ZBoWiD w Szczecinie

WCZORAJ odbyła się w Szczecinie Okręgowa Konferencja ZBoWiD, poświęcona ocenie działalności organizacji w ciągu ostatnich 4 lat oraz nakreśleniu głównych kierunków pracy na rok bieżący.

W KONFERENCJI uczestniczyli m.in.: członek KC PZPR, członek Prezydium ZG ZBoWiD, minister Obrony Narodowej gen. broni Wojciech Jaruzelski, członek KC PZPR, I sekretarz KW PZPR Antoni Walaszek, sekretarz KW PZPR Henryk Huber, członek Rady Naczelnej ZBoWiD gen. dyw. Józef Stebelski, prezes WK ZSL Ignacy Konkolowski, prezes WK SD Józef Laska oraz sekretarz ZG ZBoWiD płk. Bolesław Łazarzski.

Obecny był także wicekonsul ZSRR w Szczecinie Wasilij Fiodorow.

Podstawą do dyskusji był referat, wygłoszony przez prezesa ZO ZBoWiD, wiceprzewodniczącego PWRN w Szczecinie Wacława Śledzińskiego.

(Dokończenie na str. 2)

Z PRACY PORANNEJ

JAK INFORMUJE dzisiejszy „Głos Szczeciński”, w rocznicę wyzwolenia Szczecina, w dniu 26 kwietnia br. Wojewódzka Rada Narodowa przyzna doroczne nagrody – w wysokości do 20 tys. zł – za osiągnięcia w dziedzinie upowszechniania kultury w województwie szczecińskim.

Nagrody mogą być przyznane indywidualnie lub zespołowo. Podstawowym kryterium oceny, decydującym o przyznaniu nagrody, powinny być walory, społeczne i polityczne. Sprawdzaniem oceny działalności i w konsekwencji kandydowania do nagrody, powinny być realne, wyróżniające się osiągnięcia w działalności artystycznej lub kulturalno-oświatowej.

NA ZDJĘCIU: Prezydium
Okręgowej Konferencji
ZBoWiD w Szczecinie.
Fot. W. Cieślak

Sytuacja w Syrii nadal skomplikowana

Samobójstwo szefa służby bezpieczeństwa

PARYŻ PAP. Agencja France Presse, powołując się na źródła dobrze poinformowane, podaje bliższe dane o śmierci szefa syryjskich władz bezpieczeństwa, płk. Dżundzi. Popelnił on samobójstwo, strzelając do siebie z rewolweru podczas gwałtownej dyskusji między przywódcami obu powołanych grupowań syryjskich.

ZDANIEM agencji, w nocy z soboty na niedzielę w pałacu prezydenckim w Damaszku odbyło się spotkanie dotychczasowego prezydenta i szefa rządu Syrii Ałlasiego, zastępcy sekretarza generalnego partii BAAS generała Dżedida z ich przeciwnikami w obecnym kryzysie, który przewodził generał Asad. General Asad miał podejmować wszelkie próby, by skłonić szefa państwa, aby zaakceptował fakty dokonane i wyraził zgodę na przeprowadzenie zmian w składzie rządu. W toku gwałtownej dyskusji pułkownik Dżundzi miał zranieć się śmiertelnie wystrzałem z rewolweru. Przewieziony do szpitala, wkrótce zmarł. Komunikat o śmierci Dżundiego został podpisany jedynie przez ministra obrony generała Asada. Natomiast w uroczystościach pogrzebowych, które odbyły się po południu w Damaszku, uczestniczył również dotychczasowy szef państwa, generał Ałlasi, jak i poprzedni premier Zuhajr i zastępca sekretarza generalnego partii BAAS Dżedid. Zwrócono uwagę na nieobecność generała Asada.

Nowa kariera niedosłej mniszki

LONDYN PAP. Z Brisbane (Australia) donosi Reuter, że miss Barbara Hutchinson, która była dawniej nowicjuską w jednym z klasztorów, obróciła sobie nową karierę: po przejściu odpowiednio przeszkolenia stała się, obok 36 policjantów – męzczyzn, agencją policji w stanie Queensland. Beździe ona pracować na polu zwalczania przestępczości wśród młodzieży i skłanianie młodych ludzi, którym powięta się noga do powrotu na uczciwą drogę.

Coraz zuchwalsze poczynania neofaszystów

BERLIN PAP. Im bliżej jest terminu bezprawnych wyborów prezydenckich NRF w Berlinie zachodnim, tym zuchwalsze się w tym niesie fala odwetowej neohitlerowskiej propagandy. Zarówno w NRF jak i w Berlinie zachodnim rozpowszechnia się prowokacyjne ulotki apelujące do „wszystkich nie mieckich patriotów”. Autorem tego apelu jest zachodnioniemiecka reakcyjna organizacja „narodowe siły Niemiec” utrzymująca ścisły kontakt z neofaszystowską partią von Thadden.

Neofaszystowska NPD w Berlinie zachodnim zmaga swoją działalność i przygotowuje się do wystąpienia publicznych. Zarząd tej organizacji wydał komórkom NPD, działającym w policji zachodnioniemieckiej, polecenie energicznego użycia w tym mieście „sił porządkowych”, tj. organizowania pogromów przeciwko opozycji pozaparlamentarnej i wszystkim postępowym organizacjom protestującym przeciwko prowadzeniu wyborów prezydenckich NRF w Berlinie zachodnim.

Dzisiaj w
numerze:

● Miejskie autobusy: środki czy półśrodki? ● Ostatnia szarża ● Co z tym Kłossem...?

5.68

Międzynarodowa Konferencja Prawników wzywa do szerokiej akcji przeciwko przedawnieniu zbrodni wojennych

WARSZAWA PAP. W niedzielę zakończyło się w Warszawie dwudniowe spotkanie Międzynarodowej Konferencji Prawników, zorganizowane przez Międzynarodową Federację Bojowników Ruchu Oporu (FIR) w sprawie nieprzedawniania zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości. Uczestniczyli w nim eksperci z dziedziny prawa międzynarodowego z 7 krajów: Austrii, Belgii, Francji, NRF, Włoch i Polski.

JEDNOMYSLNIE uchwalono apel, w którym czytamy m.in.:

„FIR i jej międzynarodowa komisja prawników zwracają się do wszystkich ludzi — w szczególności do młodzieży — którym droga jest sprawa pokoju i bezpieczeństwa, o wszczęcie szerokiej akcji przeciwko za mierzonemu przez rząd NRF z dniem 31 grudnia br. przedawnieniu zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości”.

Komisja stwierdza, że wielu zbrodniarzy wojennych żyje na wolności w NRF i w innych krajach i uniknęło dotąd sprawiedliwej kary. NRF powinna była wprowadzić jako pierwsze państwo nieprzedawnianie zbrodni wojennych, ze względu na dobro narodu niemieckiego, jak i wszystkich narodów, które były ofiarą hitlerowskiego barbarzyństwa.

KONWENCJA ONZ o nieprzedawnianiu zbrodni wojennych — głosi apel — zawiera normy powszechnego prawa międzynarodowego, obowiązujące wszystkie państwa, a więc także NRF. Dlatego NRF nie może jednostronnie zmieniać kwalifikacji prawnych zbrodni wojennych, nie może traktować sejmiania przestępstw według swojego prawa wewnętrznego, gdyż kwalifikacja praw na takich zbrodni jest uregulowana przez prawo międzynarodowe i przez konwencje ONZ.

Postuluje się w apelu, aby wszyscy zbrodniarze wojenni i sprawcy zbrodni przeciwko ludzkości zostali ujawnieni i ponieśli zasłużoną karę oraz aby ukanie ich było traktowane jako obowiązek moralny i jako nakaz prawa międzynarodowego.

Apel wzywa wszystkie kraje o ograniczenie ruchu oporu, komendantów, partyzantów, więźniów obozów koncentracyjnych i ofiar hitlerizmu do podjęcia szerokiej akcji protestu przeciwko zamierzonemu przez rząd NRF przedawnieniu hitlerowskich zbrodni wojennych.

OKRĘGOWA KONFERENCJA ZBoWiD w Szczecinie

(Dokończenie ze str. 1)

MOWCA podkreślił, iż działalność ideowo-wychowawczą w okresie sprawozdawczym cechowały wysiłki organizacji, zmierzające do zacieśnienia więzi przyjaźni łączących narody polski z narodami Związku Radzieckiego, kraju którego bohaterami armii wraz z Ludowym Wojskiem Polskim przyniosła nam wolność i wyzwolenie spod okupacji hitlerowskiej. Odbryzmia większość członków szczecińskiej organizacji ZBoWiD dobrowolnie włączyła się do swoich obowiązków wobec społeczeństwa i ludowego państwa. Swój czynną społeczność postawiła i osobistym udziałem w pracy dla dobra Polski Ludowej, członkowie ZBoWiD okręgu szczecińskiego udowodnili, że nie tylko kultywowanie tradycji walk naszego narodu o jego polityczne i społeczne wyzwolenie, lecz również umacnianie poglądów Polski Ludowej jest naszym naczelnym zadaniem.

W ciągu ostatnich czterech lat z pola widzenia szczecińskiej władzy ZBoWiD nie schodziła sprawa pomocy w budowie i opieki nad członkami organizacji. W tej dziedzinie podjęto wiele inicjatyw. Ten odcinek działalności nosi charakter wybitnie społeczny, zarówno w okazywaniu pomocy członkom przy ubieganiu się o takie świadczenia, jak renty, leczenie itp. Członkowie organizacji otrzymywali także bezpośrednią pomoc Związku w postaci pożyczek, zapomóg pieniężnych, skierowań na leczenie sanatoryjne. W okresie sprawozdawczym wypłacono takich zapomóg na kwotę ponad 2 młn zł, a z tej formy pomocy skorzystało 3168 osób.

PO REFERACIE, przed rozpoczęciem dyskusji do uczestników konferencji przemówił I sekretarz KW PZPR A. Walszki, który w serdecznych słowach przekazał byłym uczestnikom walki zbrojnej pozdrowienia i słowa uznania w imieniu kierownictwa wojewódzkiej or-

ganizacji partyjnej i stronnictw politycznych.

LICZNI dyskutanci w swoich wystąpieniach podkreślali konieczność przekazywania młodzieży klubowych tradycji Ludowego Wojska Polskiego. Zgłaszali także wnioski, mające na celu rozszerzenie opieki społecznej nad byłymi żołnierzami i ich rodzinami.

Na zakończenie dyskusji głos zabral minister Obrony Narodowej gen. broni W. Jaruzelski, który w imieniu władz naczelnych ZBoWiD podziękował członkom szczecińskiej organizacji za dotychczasowy dorobek i złożył życzenia dalszych sukcesów.

UCZESTNICY konferencji wybrali 27 delegatów na zbliżającą się IV Krajową Konferencję ZBoWiD. Uchwalono także teksty listów do I sekretarza KC PZPR Władysława Gomułki, prezesa Rady Naczelnej ZBoWiD, premiera Józefa Cyrankiewicza oraz przewodniczącego ZG ZBoWiD Mieczysława Moczarskiego.

Podjęto również uchwałę, nakładającą główne kierunki działalności szczecińskiej organizacji ZBoWiD na rok bieżący.

Przed Dniem Kobiet

KOSMETIKOS — znaczy czyniący pięknym — o tym panie pamiętać powinny na co dzień a panowie przynajmniej przed Dniem Kobiet.

Pod Grodziskiem

Dalsze ślady osadnictwa z epoki rzymskiej

WARSZAWA PAP. W okolicach Grodziska Mazowieckiego, gdzie znajdowano już ślady starożytnego osadnictwa, znaleziono archeologicznie ujawni pozostałości dużej osady z okresu rzymskiego, ściśle III i IV wieku n. e. Znalezione tu leżące niemal na powierzchni liczne szczątki ceramiki sprzed 1500 lat. Prawdziwą rewelacją okazały się znalezione monety rzymskie — dwa denary: Lucjusza Wierusa i Trajana. W tym samym rejonie znaleziono w poprzednich latach duże skarby monet rzymskich w Drzewicy oraz Izdebnie.

Światowy Kongres Pedagogiczny odbędzie się w Warszawie

WARSZAWA PAP. We wrześniu odbędzie się w Warszawie Światowy Kongres Pedagogiczny, organizowany przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Badaw Pedagogicznych.

Prez. WK FJN omówiło przygotowania do kampanii wyborczej

POD PRZEWODNICTWEM prof. Piotra Zaremby odbyło się w ub. sobotę posiedzenie Prezydium Wojewódzkiego Komitetu Frontu Jedności Narodu, poświęcone przygotowaniom do kampanii wyborczej do Sejmu i rad narodowych. Uczestnicy posiedzenia wysłuchali informacji o spotkaniach radnych z wyborcami i przygotowaniach powiatowych komitetów FJN do wyborów w powiatach Nowogard, Łobez oraz w dzielnicy Nad Odrą w Szczecinie.

Podczas obrad ustalono także skład Biura Organizacyjnego do Spraw Wyborów przy WK FJN i zatwierdzono jego program działalności. Prezydium WK FJN zatwierdziło również składy Okręgowych Komitetów FJN nr 66 w Stargardzie i nr 67 w Szczecinie. Wysłuchano także informacji o stanie osobowym komitetów Frontu Jedności Narodu w poszczególnych powiatach naszego województwa. (hs)

Z BOCIANIEGO GNIAZDA

STATKI NA WJŚCIU:

m/s „Sola” z Anglii pod balastem
m/s „Ziemia Wielkopolska” z Goeteborga pod balastem
m/s „Włokniarz” z Casablanki z fosforami tami Swinoujście
m/s „Kapitan Stankiewicz” z Finlandii z drobnicą
m/s „Andrzej Borowcy” z Finlandii z drobnicą
m/s „Rusalka” z Norwegii z drobnicą.

STATKI NA WYJŚCIU:

m/s „Elbląg” do Francji, Irlandii z drobnicą
m/s „San” do Londynu z płytami i blachą
s/s „Złotona Góra” do Danii z węglem
s/s „Kielce” do Danii z węglem
s/s „Wieczorek” do Danii z węglem.

PORTCIE:

W LUTYM przeładowano w porcie 902,2 tys. ton, w tym 479 tys. ton węgla, 61,6 — rudy, 137,7 surowców chemicznych, 24,5 — zboża, 16,1 — drewna i 105,3 — drobnicy. Ogółem, od początku br. w porcie przeładowano ponad 1 800 tys. ton.

W SOBOTĘ zakończono w Swinoujściu II załadunek 34 tys. ton węgla na statek flagowy CSRS „m/s „Vojkovice”. Załadunek przeznaczony jest do Japonii.

TYDZIEŃ W SEJMIE

PROBLEMY budownictwa okrętowego w świetle potrzeb Polskiej Marynarki Handlowej były ostatnio przedmiotem obrad sejmowej Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi. Jak wynika z informacji, przedstawionej posłom przez kierownictwo resortu przemysłu ciężkiego i żeglugi, w ciągu trzech lat bieżącej pięciolatki przemysł okrętowy realizował w pełni planowe dostawy statków transportowych i rybackich dla potrzeb marynarki handlowej i floty łowiej. Realizowane są również planowe zadania eks-

portowe. Ministerstwo Żeglugi wyraziło zadowolenie z ilościowo realizacją dostaw statków.

W końcu 1970 r. polska flota handlowa będzie dysponowała tonażem 2-milionowym, a więc jej wielkość przekroczy założenia bieżącej pięciolatki.

We wzroście tonażu większy jest jednak udział jednostek, pochodzących z zakupów zagranicznych. Import ten, prowadzony na zasadzie samospłaty, jest wysoce opłacalny i przewyższa efektywnością wiele inwestycji eksportowych. Mimo to resort żeglugi uważa, że należy w miarę możliwości zwiększyć dostawę statków produkcji krajowej. Przemawiają za tym m.in. takie względy ekonomiczne, jak ten, że w statkach importowanych wymiana lub uzupełnianie wyposażenia również związane jest z importem.

Opinia resortu żeglugi o ogólnych parametrach statków produkcyjnych krajowej jest pozytywna, niedomagania występują na tomiast w takich dziedzinach, jak jakość wyposażenia, automatyzacja, mechanizacja, upowszechnienie zastosowania urządzeń hydraulicznych. Aby uzyskać właściwy poziom nowoczesności statków, niezbędne są radykalne przeobrażenia bazy wytwórczej branż kooperujących ze stoczniami.

Również w dyskusji podkreślano, że należy jak najszybciej doinwestować oraz zmodyfikować przedsiębiorstwa kooperujące z przemysłem stoczniowym, ze szczególnym zwróceniem uwagi na zakłady przemysłu elektrotechnicznego i chłodniczego, dostarczającego swe wyroby i urządzenia dla potrzeb budowy statków.

SEJMOWA Komisja Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego rozpatrzyła działalność Zjednoczenia Przemysłu Przetworczego i Materiałów Budowlanych.

Ta gałąź przemysłu produkuje rocznie ponad 1 tys. wyrobów: opakowania, materiały szkolne i biurowe, papiery techniczne, zdobnicze, artykuły sanitarne i galanterie papierniczne. Mimo poważnego wzrostu produkcji w ostatnich latach, zapotrzebowanie wzrasta szybciej, niż zdolność produkcyjna zakładów.

Resort opracował program rekonstrukcji i perspektywny plan rozwoju tej gałęzi produkcji. Przewiduje się modernizację i rozbudowę przemysłu oraz szerokie stosowanie materiałów zastępujących papier, a więc tworzywa sztuczne, zwłaszcza w dziedzinie opakowań.

Posiedzenie poprzedzone zostało zwołaniem przez zespół poselski wytwórni opakowań w Łodzi. Fabryki Materiałów Budowlanych w Częstochowie i Fabryki Wyrobów Papierniczych w Krakowie. Wytwórnia Opakowań w Łodzi jest jedynym wybudowanym w ciągu 24 lat nowoczesnym zakładem. Zakład jest nowoczesny, ale brak mu prawie 50 proc. powierzchni magazynowej. Pod planówkami niejednokrotnie przechowywane są surowiec wielkiej wartości. Zakład jest nowoczesny — ale 4 warte kobiety przenoszą w ciągu dnia ogromne ilości tektury i układają ją do wysokości 1 m ponad głowę. Zakład jest nowoczesny — ale brak podstawowych urządzeń socjalnych. Związek Zawodowy zwrócił uwagę, że nie dopuścił do budowy następnych zakładów, jeśli w ich programach inwestycyjnych nie będzie przewidziane odpowiednie zaplecze socjalne.

Takie warunki pracy uniemożliwiają stabilizację załogi. Fluktuacja sięga 50 proc. stanu zatrudnienia.

Komisja uchwaliła dezyderaty pod adresem Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

SPRAWOZDAWCA

Antyki ze... złomu

WARSZAWA PAP. Składnice GS skupują rocznie tysiące ton złomu oraz różne odpady użytkowe, zalegające piwnice i strychy. Wśród porzucanych i bezużytecznych przedmiotów zdarzają się niekiedy rzadkie antyki i unikalne sprzęty, poszukiwane przez muzealników i hobbystów. Często gościem składnicy złomu w pow. Grudziądz jest m. in. kustosz miejscowego muzeum, który odnalazł w starych rupieżach wiele bezcennych przedmiotów, jak np. kute w brązie lub mosiądzu statuetki, znowuże talerze i kubki. Po odpowiednich zabiegach konserwatorskich wzbogaciły one zbiory muzeum w Grudziądz.

„Prawdziwa cnota...”

Odpowiadają na krytykę

ODZEW NA ARTYKUŁ „BEZPRAWIE”

W ODPOWIEDZI na artykuł pt. „Bezprawie”, o-publikowany na łamach „Kuriera” 20. XII. 1968 r., Prezydium DRN Szczecin Nad Odrą wyjaśnia, że:

■ Wprowadzenie się Witołda Brzyskiego do mieszkania przy ul. Golecińskiej 28 przed nabyciem nieruchomości na własność nastąpiło na zasadzie wza-jnego porozumienia stron, a więc za wiedzą i zgodą Zajączkowskich. Z-faktem tym nie wiąże się naruszenie obowiązujących przepisów prawnych ani w odniesieniu do ewidencji kontroli ruchu ludności, ani też prawa lokalowego.

■ Z protokołu przesłuchania stron nie wynika także jednoznacznie, aby Brzyski dopiścił się samo-wolnego i brutalnego wyrzucenia Zajączkowskich z zajmowanego przez nich locum. Zajączkowsky prze-nosił się z domu do przy-budówki i odwrotnie, lecz był to wynik wzajemnych uzgodnień ze względu na to, że nabywca remontował wszystkie pomieszczenia zarówno budynku głównego, jak i przybudów-ki, gdyż cały obiekt był zdezastowany przez Zajączkowskich.

■ W celu ostatecznego rozwiązania tego proble-mu, skomplikowanego dla

obydwu stron — Prezy-dium DRN postanowiło przydzielić Zajączkowski-mu mieszkanie składające się z pokoju i kuchni, do którego wymieniony oby-wa-tel wprowadził się 31 stycznia br.

Przewodniczący Prezydium Józef BOJANOWSKI

OD REDAKCJI: Gwoli obiektywizmu przytoczyli-smy wyjaśnienie Prezy-dium DRN Szczecin — Nad Odrą, co nie oznacza, że zgadzamy się ze wszyst-kiimi jego fragmentami. Odstępujemy jednak od bezpośredniego polemiki, jako że Zajączkowskich wyprowadzono wreszcie z kłopotliwej opar-ty w wyjaśnieniu na-der ogólnie — przybu-dówką, o co nam głów-nie w artykule „Bezpra-wie” chodziło.

ZMIANA TRASY — Z KONIECZNOŚCI

W ZWIĄZKU ze skargami Czytelników w sprawie nie-właściwego kursowania au-tobusów linii nr 67, MPK u-przejmnie wyjaśnia, że Zarząd Zieleni Miejskiej dokonuje od pewnego czasu wycinki sta-rych, zmurszałych drzew na ul. Słowackiego. Na czas trwa-nia wspomnianych robót au-tobusy linii nr 67 kursują ul. Piotra Skargi. O tej zmianie poinformowaliśmy pasażerów za pośrednictwem prasy miej-scowej. Na przystankach autobusowych umieszczono również odpowiednie wywie-szki.

W świetle faktów, podanych przez Waszych Czytelników, wydano kierownikowi obsługi-cy linii dodatkową polece-nie bezwzględnego przestrze-gania nowej wytyczonej tras-y, tj. kursowania autobusów ul. Piotra Skargi.

Za minutowe niedogodo-nie, wynikające ze zmiany trasy, przepraszamy. W serdecznie P. T. pasażer-ów przepraszamy.

Z-za Dyrektora d/s eksploatacyjnych mgr WACŁAW MOMOT

NIEBIBALSTWO UKARANE

W ZWIĄZKU ze skargą z ro-wu Czytelników „Kuriera” w sprawie nieterminowego dostarczania znaczków kole-jowych pracowniczych bile-tów miejscowych przez stację PKP Krzywizn Gryficki za-wiadomiamy, że przeprowadzo-ne dochodzenie potwierdziło zasadność zażalenia. Wina po-nosi zawiadowca stacji Choj-na, który nie dostarczył na czas do kasy biletowej w Krzywiznie Gryfickim wspo-mnianych znaczków. Za stwier-dzone uchybienie został ukar-any dyscyplinarnie.

Naczelnik Zarządu Hand-łowo-Przeprzewozów PKP JÓZEF MAKAREWICZ

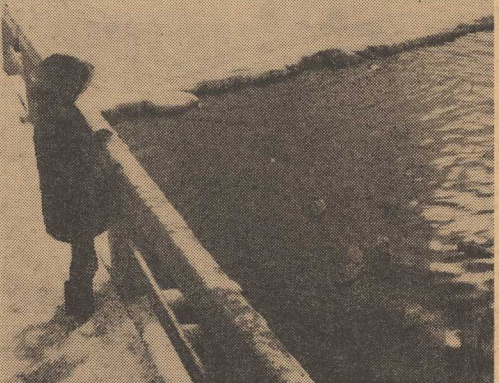
Co z tym Klossem...?

(Rozmowa ze Zbigniewem Safianem i Andrzejem Szypulskim — autorami „Stawki większej niż życie”)

POŻEGNALISMY się z kapi-tanem Klossem, ku żalowi wielomilionowej publiczności, która w czwartkowy wieczór zasiadła przed małym ekr-a-nem, aby śledzić przygodę „na-szego człowieka w Abwehrze”. I nagle rozpętała się w prasie dyskusja nad moralnymi, po-znawczymi i wychowawczymi wartościami „Stawki większej niż życie”.

— Jak jest stosunek panów, autorów serialu, do tej polemiki?

— Trochę nas zaskoczyła, choć absolutnie nie dotknęła. Chcieli-byśmy wytknąć antyagonizm Klos-sa, że w naszym założeniu był on personifikacją, symbolem tych wszystkich cichych bohaterów, któ-rych działań w wywiadzie nie dyktowała sensacyjno-przygodowa, to chy-ba nie umniejsza, nie wywołuje, nie sprowadza jego działania do gry zrecenzycyjnej. I to, że się

Zima w Międzyzdrojach (CAF)

SEJM DOBRE ROBOTY

REZULTATEM ponad 50 posiedzeń, które odbyły komisje w ostatnich miesiącach 1968 r. poświęconych poszczegól-nym częściom projektu planu i budżetu na rok bieżący, było opracowanie szeregu poprawek do tych dokumentów. Co wie-cej, trzydniowe plenarne posiedzenie Sejmu przyniosło dodal-kowo szereg postulatów. Będą uwzględnione przy opracowy-waniu projektu kolejnego planu na 1970 r. i planu 5-letniego na lata 1971—1975.

Komisje sejmowe często wysuwały postulaty, które zmie-rzały do wywołania inicjatywy ustawodawczej w określonej dziedzinie. Wielokrotnie poruszano np. na posiedzeniach Sej-mowej Komisji Kultury i Sztuki potrzebę wydania ustawy o bibliotekach i wyższych szkołach artystycznych. W wyniku poselskich sugestii Ministerstwo Kultury i Sztuki oraz Mini-sterstwo Oświaty i Szkolnictwa Wyższego przygotowały od-powiednie projekty, które po uchwaleniu przez Sejm zostały wprowadzone w życie.

W rezultacie dezyderatów posłów z Sejmowej Komisji Spraw Wewnętrznych rząd opracował i przedstawił Sejmowi akty prawne dotyczące rozszerzenia uprawnień gromadzkich rad narodowych oraz nowej pragmatyki służbowej pracowników rad narodowych. Ustawa o ochronie powietrza przed zanie-czyszczeniem była wynikiem dezyderatów Sejmowej Komisji Zdrowia i Kultury Fizycznej, skierowanych pod adresem Mi-nisterstwa Zdrowia i Opieki Społecznej.

I jeszcze jedno. Komisje nie wahają się przed zakwestio-nowaniem celowości ustawy i wręcz zdejmują ją z porządku dziennego. Uczyli-li to posłowie np. Komisji Planu Gospodar-czego, Budżetu i Finansów z rządowym projektem ustawy o loteriach pieniężnych i fantowych. A np. projekt ustawy o urzędowskich i leczniczych urzędowskich posłowie uznali za niedostatecznie opracowany i odesłali z powrotem do re-sortu celem przygotowania nowej wersji.

WAŻNY OREŻ: KONTROLA

CZYNNĄ jest również rola posła w zakresie kontroli dzia-łalności rządu. Zwróćmy tu uwagę na nowe jej formy.

Otóż w obecnej kadencji komisje sejmowe przeprowadziły kontrolę realizacji uchwał rządu, badały jak są one wprowadzane w życie. Dotyczyło to Kodeksu Postępowania Administracyjnego, ustawy o bez-pieczestwie i higienie pracy, ustawy o zwalczaniu alkoholizmu. W re-sultacie dwóch ostatnich stwierdzono poważne niedociągnięcia. Posłowie domagali się od ministerstwa wyjaśnień. Domagali się podjęcia czynności, aby ustawy były urezeczywistnione zgodnie z intencjami Sejmu, co więcej — podania dokładnych terminów wydania odpowiednich zarządze-niów wykonawczych. Tego rodzaju działalność poselska zbliża stopniowo profil pracy Sejmu do takiego modelu najwyższej reprezentacji narodu,

Pod znakiem miejskich autobusów

Środki czy półśrodki?

AUTOBUS staje się coraz ważniejszym środkiem komu-nikacji miejskiej. W wielu miastach powoli wypiera tramwaj, nie mówiąc już o deficytowym trolejbusie. Tam zaś, gdzie tramwaju nie ma i nigdy nie było autobus jest jedynym środkiem w sytuacji, bo przecież nie warto za-kładać kosztownych szyn i energetycznej sieci napowietrz-nej. Według przybliżonych obliczeń do 1975 roku będziemy potrzebowali około 40 tysięcy autobusów dla komunikacji miejskiej i międzydzielowej. Skąd je weźmiemy?

„Jelcz” przeznaczony dla komu-nikacji miejskiej mieści je-dynie 81 osób, podczas gdy le-go typu autobus powinien za-pewnić wygodną jazdę przy-najmniej 130 pasażerom. Jesz-cze gorzej jest z możliwością wejścia i wyjścia, co ma istot-ne znaczenie dla szybkości ru-chu. „Jelcz” ma dwoje stosun-kowo wąskich drzwi, podczas gdy tego typu autobusy mają z reguły po trzy znacznie szer-sze wejścia. Najgorszą zaś wadą jest nadmiernie wysoka ka-roseria. Odległość podłogi au-tobusu od poziomu jezdni wyno-si 95 centymetrów i trudno za-dać, zwłaszcza od ludzi star-szych, by zwinnie wdrapwali się na wysokości i niewygodne stopnie. Najważniejszym zaś mankamentem jest zbyt krótki żywot „Jelcza”. Zamiast, jak nowoczesne autobusy, przeby-wać do remontu kapitalnego pół miliona kilometrów, stać go tylko na 150—200 tysięcy.

W tym postawie nie tylko uchwalają ustawy, ale i współuczestniczą w ich wcielaniu w życie.

WYTWORZYŁA się też nowa, dobra praktyka, przygo-towania przez grupę poselskie „własnych materiałów” na posie-dzenia problemowe komisji. Tak np. referat ministra przed-stawiający zagadnienie leśnictwa otwartego uzupełniony zo-stał koreferatem posłów, którzy przedtem zwołali placówki służby zdrowia w kilku wybranych województwach, rozmawia-li z lekarzami, urzędnikami, pacjentami. To dwustronne spo-żarcie na zagadnienie ze strony resortu i posłów daje świetne wyniki: zaostroża krytykę poselską, a resort mobilizuje do nieustannej aktywności.

Bezpośrednie kontakty z wyborcami, konsultacje społeczne w różnych środowiskach, zakładach pracy, instytucjach — oto poważne źródła po-nawek, które posłom pozwoliły prawidłowo formułować opinie o spra-wach tak ważnych, jak nowe metody zarządzania i planowania, dzia-łania materialnych bodźców w podnoszeniu jakości produkcji, aktywiza-cja terenów słabo uprzemysłowionych oraz o sprawach pomniejszych, ale społecznie bardzo ważnych, jak poprawa terminowości dostaw to-warów do sklepów czy też nieuzasadnione wycofywanie się z sprzedaży tanich artykułów gospodarki domowej, cieszących się dużym po-popularem wśród nabywców.

WYKSZTAŁCIŁ SIĘ jeszcze jeden instrument kontrolnej działalności Sejmu. Ostatnio upowszechniły się plenarne po-siedzenia poświęcone nie projektom ustaw, ale informacji mi-nistra na temat nurtującego społeczeństwo problemu. Wystą-pienie członka rządu powołane jest z dyskusji poselską, pod-czas której padają pytania i wysuwane są postulaty. W obec-nej kadencji odbyły się problemowe posiedzenia Sejmu na te-mat planu 5-letniego, realizacji wniosków wyborców, remon-tów budynków mieszkalnych, usług dla ludności. Ta nowa for-ma pozwala wszystkim posłom na wszechstronne rozpatrzenie określonego zagadnienia.

Taki jest Sejm na co dzień — SEJM PRACUJĄCY.

Gotowe specyfiki zamiast surowców farmaceutycznych

W ostatnich latach Pol-ska stała się poważnym eksporterem leków. Goto-we specyfiki stanowią już ponad 80 proc. eksportu naszej farmacji. Odrat-nie jak i red. kilku laty — kiedy to właśnie udział su-rowców farmaceutycznych sprzedawanych za granicę wyniósł 80 proc. Dodajmy, że na liście stałych odbio-rców lekarstw znajdują się kraje zachodnie, posiadają-ce od dawna poważnie roz-budowany własny prze-biór farmaceutyczny, np. Szwajcaria.

W zeszłym roku eksport wyrobów farmaceutycz-nych przysporzył 223 mln zł dew. Zakłada się, że w 1975 r. wartość ta ulegnie co najmniej podwojeniu.

Przymusowy strip-tease

NOWY JORK. Do baru nocnego w kalifornijskim mieście Garden-wie wtargnęło nad ranem czterech ban-dytów i pod groźbą pistoletów ka-zało opóźnionym gościom siedem nastu mężczyzn i kobietom rozebrać się do naga. Wzwaną u-słuchano bez oporu. Wtedy bandy-ci powyciągali z kieszeni i torbeki pieniądze na łączną sumę 3.500 do-larów i umknęli przez nikogo nie ścigani. Na dworze była wówczas dziesiąta i zima pogoda. Bandyci trafnie przewidzieli, że nie po-trzebują lecieć się natychmiastowe-go posługu ze strony nagusów.

Podobne wady ma także autobus „San” przeznaczony głównie do komu-nikacji międzydzielowej, ale często używany także w komunika-cji miejskiej, zwłaszcza w miastach powiatowych, w sumie żaden z o-koło 1000 produkowanych w kraju autobusów nie odpowiada wyma-ganiom racjonalnej gospodarki miej-skiej. Wady tych autobusów nie są żadnym odkryciem i jeżeli godzi-my się z nimi, to tylko dlatego, że nie ma innej rady. Obecnie sy-tuacja zmusza nas jednak do inne-go spojrzenia na tę sprawę.

CZAS UCIEKA

WYNIKA to stąd, że musi-my w niedalekiej przyszłości wstrzymać produkcję „Jel-czów”. Ich silniki i podwozia otrzymujemy z Czechosłowacji. Obecnie nasz południowy sąsie-dzi zamierza zaprzęścić ich produkcji. Projektują nato-miast nowy autobus, do które-go obecne detale i zespoły nie sąbrane w rachubę. Już teraz wiadomo, że do dostaw z Cze-chosłowacji możemy liczyć je-dynie do 1972 roku. A później?

Łościowe zapotrzebowanie na autobusy uzasadnia potrzebę i konieczność utrzymania włas-nej produkcji, tak ze wzglę-dów technicznych, jak i ekono-micznych. Trudno sobie wyobra-zić roczne wydatkowanie kil-

Ostatnia szarża polskiej kawalerii

DZIŚ to już historia. A wtedy — w dniu 2 marca 1945 roku — dwa plutony I Brygady Kawalerii, współdziałając z grupą szybkiej I Brygady Pancernej im. Bohaterów Westerplatte, zaatakowały uciekącą miejscowo-Borujską, leżącą na dro-dze z Walecz do Drawskiej Pomorskiej.

NATARCIE przeprowadzono niemieckich zza czołgów wy-wbrow przyjętym zasadom wal-ki. Jako pierwsze poszły pol-skie czołgi, a za nimi — w za-stępstwie piechoty — kawalerzy-ci. Po zbliżeniu się do pozycji

Atak prowadził por. Zbigniew Starek. Zginęli w tej wal-ce z-ca dowódcy do spraw po-lityczno-wychowawczych H. Drożdżewicz, plutonowy Z. Ja-kubowski, kapral: St. Jas-ion i W. Stefaniszyn, St. Ja-kubowicz, st. ulan J. Dziemiak oraz ulani G. Kulko, C. Kam-dak i B. Samrel.

Była to ostatnia szarża ja-ką przeprowadziła polska kon-nica w okresie II wojny świato-wej i ostatni akord zamykają-cy piękną kartę historii tej for-macji w dziejach naszego orę-ża. (ZZ)

NA ZDJĘCIU: grupa żyją-cych uczestników ostatniej szar-ży pod pamiętkową tablicą u-fundowaną w październiku 1966 roku. (Fot.: Iringh)

kusiet milionów dolarów na im-port, zwłaszcza gdy mamy wła-sną fabrykę i wysoko wykwalifi-kowane kadry z dużym do-świadczeniem w produkcji au-tobusów.

Autobusy mają szczególne cechy polegające na tym, że ich produkcja jest opłacalna tylko wtedy, gdy się opiera na odpowiednim typie ciężarówce. Umożliwia to wykorzy-stanie produkowanych masowo pod-stawowych zespołów (silniki, skrzynie biegów, podwozia) również do autobusów, które jak wiadomo są wytwarzane na całym świecie w seriach mniejszych, przy stosowa-niu znacznej ilości pracy ręcznej.

Nasza unowocześniona ciężarów-ka „Siar” przystaje do podstaw do zasadniczo zmodyfikowania auto-busu marki „Sanok”. W roku bie-żącym zakłady w Sanoku wypusz-cą z szeregu informacyjnej nowego autobusu międzydzielowego, który właścicielami będzie zbliżony, tak w sensie technicznym, jak i kom-fortu jazdy, do woskańskich swia-towych. W ten sposób mamy sprawę średniego autobusu z głową, o-czywiście jeżeli seria informacyjna spełni pokładane w niej nadzieje.

Natomiast produkowana w Polsce 8-tonowa ciężarówka „Zubr” nie-sietu nie nadaje się na podstawę do podjęcia produkcji nowoczesne-go wielkiego autobusu miejskiego — mimo że ma bardzo dobry silnik licencyjny marki „Leyland”. „Zu-browi” brak nowoczesnej automa-tycznej skrzyni biegów i wielu in-nych rozwiązań technicznych w wieloletniej chronionej patentami. Dodajmy, że samochód ten jest dość skomplikowana składowa oparta na inżynierii: układ kierowniczy po-chodzi z Hiszpanii, tylny most z Węgier, a reszta wraz z licencyj-nym silnikiem jest wytwarzana w kraju.

Nasi konstruktorzy mogliby na pewno skonstruować duży nowoczesny autobus dla komu-nikacji miejskiej. Zająłoby to im jednak sporo czasu. Czy mo-żemy tak długo czekać? Jak roz-wikłać to zagadnienie? Każ-de rozwiązanie ma swoje plusy i minusy. Ale tak czy owak trzeba się na coś zdecydować, bo czas nie czeka, a potrzeby komunikacyjne rosną z każdym dniem.

BRONISŁAW LEWICKI

NA ZDJĘCIU: z-ca dowódcy do spraw polityczno-wychowawczych Zbigniew Drożdżewicz (po-legił pod Borujskiem). (CAF-WAF)

NA ZDJĘCIU: rok 1945 — ulani I Brygady Kawalerii. (CAF-WAF)

Ryszard Liskowacki

ŻOŁNIERZ KTÓRY SZUKA ŚMIERCI

/nowela filmowa/

(11)

Przed lodziami jest wysoki, zachodni brzeg Odry. Ten brzeg wygląda teraz jak wyspa. I jest wyspa. Bo od pozyc-ji niemieckich oddzielony został kilkusetmetrową piasz-czyną wiosennych roztopów.

Więc lodzie płyną w kierunku wyspy, która kilka mie-sięcy temu była brzegiem rzeki. Ukryci za wznieśnieniem żołnierze wyskakują z lodzi. Batalion zamari w płytkich, pośpiesznie wykopanych okopach. Trzeba odpocząć kilka minut, nabrać sił do dalszej drogi. Do najtrudniejszej. Je-żeli się podołało na sam szczyt „wyspy” i wyrzy ostrze-żenie, to można dostarczyć pozycje niemieckie. 200 metrów niekiedy głęboko w ziemię. I bardziej czujni... Niech tylko któryś z żołnierzy wychyli głowę, a już spłynie na wy-spie długie serie z ciężkiej, maszynowej broni.

Żołnierze leżą odwróconci twarzami do nieba. Mają otwo-rzone szeroko usta, oddychają zachłannie na zapas. Już padają rozkazy. Już koniec odpoczynku.

— Brać lodzie na plecy! — rozlega się z wzniesieniem. — Lodzie trzeba przemieścić na drugą stronę wyspy. Jeżeli trzeba, to trzeba... ranni, którzy leżą na wyspie widzą ten cały pochód od dołu. I wydaje im się, że oto idzie po wy-spie kilkusetkrotny potwór. Nog, nogi, nogi. W cholewkach, w zawiąkach... Głównie widzą, głowy przykryte są lo-dziami.

Niemiecki brzeg przywitał teraz żołnierzy najpotworniej-szym ogniem. Działo, moździerz, maszynowe karabiny. Go-rąca ściana ognia, której nie można dotknąć. Lodzie są już na wodzie, już płyną tym płytkim rozlewiskiem. Ale woda kotłuje się od wybuchów i ofiar jest coraz więcej i ręce wsiadających pracują coraz wolniej.

W lodzi, w której znajduje się Sulik, polski wywiertcy kilka minut.

— Chłopcze, toniemy! — ryczy plutonowy Dzieciol.

— Zamićnij mordę! — odpowiada mu Sulik.

Własną czapkę zatyka jedną z dziur. Inni żołnierze biorą przykład z Sulika i czynią to samo. Kilka lodzi już zato-nęło, jakiś ranny moczkuje się z zachlannym nurtem wody. Wyciąga do góry rękę, daje znak. Już jest w pobliżu lodzi Sulika. Sulik widzi płynącego, chce go wyciągnąć. I wtedy tamten dostaje wiosłem w głowę i idzie na dno.

Sulik podskakuje do wsiadającego, bije go w twarz. Żo-lnierza ma szeroko ze strachu otwarte oczy i nie może nie ro-zumieć. Przecież dobrze wiosłuje, szybko wiosłuje... za co go biją?

— Lodzie jest coraz mniej, a ogień niemiecki ciągle narasta. — Chłopcze, z powrotem na wyspę! — drze się sierżant Kusy.

Sulik kładzie się przy maszynowym karabinie ustawio-nym na cymbie lodzi i grzebie z wściekłością po niemie-cim brzegu. Już i inne lodzie wracają. Byli tak blisko wroga, sto, osiemdziesiąt metrów i nie dali rady.

Wyspa znów zaroila się do żołnierzy. Szukają każdego wgniebia, aby ukryć się przed nawałą niemieckiego ognia. Bo artyleria niemiecka ostrzeliwała się teraz upar-cie w ten niezbyt wielki obszar ziemi wychylającej się z Odry.

— Wystrzelają nas tutaj, jak kaczki — szepta plutonowy Dzieciol.

— Aby do wieczora. Musimy wytrwać do zmierzchu — odpowiada sierżant Kusy.

Na wyspie jest tylko jedno działko. Jedna „czterdziest-ka płitka” uratowana z pogromu. Obsługują go plutono-wo Łepkowski odpowiada jak tylko może na niemiecką lawinę ognia.

Niektórych żołnierzy zaczyna ogarniać popłoch. Cofają się aż na koniec wyspy. Próbuja wsiąść do ocaltach lodzi. — Dokąd! Wylazcie! — drze się kapral Sulik. Strzela w powietrze z „pepeszki”. — Wylazcie, wystrzelają was jak kaczki.

Gdzie plutonowy Dzieciol? — Małec przekrzykuje wy-buch pocisków.

— Znajdź go i niech zaraz z drugim plutonem obsadzi wyższe wyspy. Niech pobiera stąd swoich ludzi, niech ich pilnuje, do jasnej cholery.

Sulik zciga się od leja do leja, od rowu do rowu. Plu-tonowy zdołał się okopać bardzo starannie i teraz patrzy z nienawością na Sulika.

— Bierz swoich ludzi, obsadzamy tamte krzaki! — wola kaprala do rozkap potuznika!

— Gdzie ich będą szukać? Porozłazili się po wyspie...

— Bo ich nie pilnujesz...

— Nie ucz mnie pętku wojny. Wiem co robię... trzeba poczekać do wieczora.

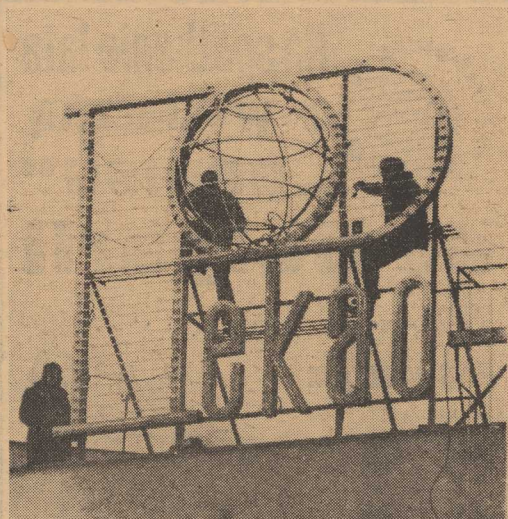
— Twoi ludzie pchają się do wody. Wylaż z tej dziury śmierdziuch!

Dzieciol łapie Sulika za szyję, wleaga go do dołu. Zaczyna się mocować, walić pięściami na odlew. A obok pada-ją zabici i ziemia zapada się od wybuchów.

Wreszcie Sulik uwalnia się z zaciśniętych dłoni Dzie-ciola. Wyskakuje z okopu, biegnie w kierunku swojej dru-zyny. Po drodze ociera krwawiący nos. Znajduje swych chłopców tam, gdzie ich zostawił.

— Za mną, chłopcze!

(Ciąg dalszy nastąpi)

JESZCZE jeden nowy neon przybył naszemu miastu. Ekipa Przedsiębiorstwa „Reklama” instaluje efektowny neon na dachu pawilonu przy pl. Lotników. Foto: St. Cieślak

„Jacy jesteśmy — jakimi chcemy być?”

Miłe młodzieżowe popołudnie

TYM RAZEM w niedzielnej imprezie z cyklu spotkań p.t. „Jacy jesteśmy, jakimi chcemy być?”, które odbywają się w Domu Kultury Kolejarka, brała udział młodzież z Liceum Ogólnokształcącego Nr 1, Technikum Łączności oraz Technikum i Zasadniczej Szkoły Budowy Okrętów. Natomiast gośćmi uczniów byli: dyrektor Szczecińskiego Okręgu Poczty i Telekomunikacji — Kazimierz Czarnecki, komendant miasta Milicji Obywatelskiej — płk. Edward Stachurski oraz znany aktor Państwowych Teatrów Dramatycznych, laureat „Bursztynowego Pierścienia” — Włodzimierz Bednarski.

PREZENTACJA dorobku zespołów działających przy Technikum Łączności rozpoczęła część artystyczną imprezy. Pokazano fragmenty „Wesela” St. Wyspiańskiego, przygotowane przez grupę dramatyczną pod kierownictwem Marii Wiśniewskiej oraz zespół taneczny, którego opiekunem jest mgr Małgorzata Tkacz.

USŁYSZELISMY również piosenki w dobrym wykonaniu wokalistki zespołu żeńskiego i instrumentalnego, kierowanych przez mgr Henryka Bączka. Ponadto młodzież technikum pracująca w kole fotograficznym, którego opiekunem jest Alfred Mikolajczak, przygotowała kolorowe przezroczka propagujące piękno miasta Szczecina. To ze wzajemnym zainteresowaniem i chęcią, gdy prezentowane obrony były nie tylko ładne, lecz również stały na dobrym poziomie technicznym.

Młodzież Technikum i Zasadniczej Szkoły Budowy Okrętów pokazała program pt. „Nieporozumienia” kabaretu „Rufa”, kierowanego przez Krzysztofa L. Szmida. Również z tej szkoły wystąpił zespół muzyczny „Egnot-6” (opiekun Stanisław Sikora). W ich wykonaniu usłyszelśmy kilka piosenek m. in. z repertuaru „Skaldów” i przynależnych, w interpretacji utworów muzycznych była dobra i interesująca.

Z kolei zespół wokalny (kierownik Iwona Tomaszewska) i taneczny z Liceum Ogólnokształcącego nr 1 zaprezentowały widowisko muzyczne baletowe przygotowane przez Elżbietę Kramarzową. Był to bardzo barwny, dobrze inscenizowany program opracowany na podstawie warszawskiego folkloru.

Notatnik szczeciński

▲ PRELEKCJA dra Filipiaka pt. „Demokracja socjalistyczna a demokracja burżuazyjna” odbędzie się jutro, 4 bm., o godz. 18 w Klubie MPiK „Ruch” przy al. Wojska Polskiego 2. Wstęp wolny.

▲ ZARZĄD Szczecińskiego Towarzystwa Fotograficznego uprzednio zaprasza na otwarcie wystawy indywidualnej Jerzego Lewickiego, które odbędzie się w Zamku Książki Pomorskich jutro, 4 bm., o godz. 19.

TRADYCYJNIE w drugiej części niedzielnej imprezy goście odpowiadali na zadawane przez młodzież pytania. Komendant miasta MO — płk. E. Stachurski mówił m.in. o stanie bezpieczeństwa na terenie naszego miasta, przestępczości wśród nieletnich, warunkach pracy w MO. Natomiast dyrektor DOPiP — K. Czarnecki poinformował o perspektywicznych planach automatyzacji sieci telefonicznej w województwie szczecińskim, a także o możliwościach zatrudnienia młodzieży w resorcie łączności. Aktor — Wł. Bednarski odpowiadał na pytania dotyczące swego zawodu, pracy nad poszczególnymi rolami, karierą aktorską, tajników warsztatu aktorskiego.

Młodzież bawiła się przy muzyce zespołu instrumentalnego „A propos”. (ru)

Nasze trzy grosze

Gdzie ufarbować?

ANILANA coraz bardziej wypiera wełnę. Większość znajdujących się w sprzedaży bluzeczek, sweterków itp. wykonana jest właśnie z tego włókna. W anilane przyodziewa się coraz więcej szczecinianek. Do momentu, gdy nie zaistnieje potrzeba przefarbowania wykonanej z niej odzieży — zapewne chwala ją sobie bardzo, bo jest od wełny praktyczniejsza. Gdy jednak zapragną zmienić kolor swej anilanowej bluzeczki — zaczynają się kłopoty nie do pokonania. W Szczecinie bowiem, w którym znajdują się dwa przedsiębiorstwa pralnicze i wiele tego typu zakładów prywatnych, nie ma ani jednego (!) punktu usługowego przyjmującego do farbowania anilanę.

W Zakładach Pralniczych Spółdzielni Pracy powiedziano nam, że podległe im punkty usługowe nie świadczą tego rodzaju usług, gdyż anilana — obojętnie do jakiej farby się ją włoży — zawsze przyjmuje kolor srebrny. Ale przecież wykonywane z niej bluzeczki, swetry itp. są różne: czerwone, zielone, żółte itd. a więc wniosek z tego, że jej producent zna sposoby nadawania anilanie różnych barw. Może więc potrzebne są jakieś specjalne farby?

Warto chyba, aby spółdzielnia zwróciła się o radę do laboratorium Ośrodka Usług Pralniczych w Łodzi, lub do producenta anilany. Nie sądzimy, by odmówiono jej porady. (zdan.)

Przed 8 Marca

Są już kwiaty dla każdej Ewy

JUŻ ZA KILKA DNI przypada jedno z najmilszych świąt — Dzień Kobiet. Tegoroczne obchody zainauguruje jutro uroczyste plenarne posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego Ligi Kobiet, w którym wezmą udział długoletnie, zasłużone działaczki, założycielki tej organizacji w naszym województwie.

Zima w SPTS

PROWADZENIE prac na budowach jest w dużym stopniu uzależnione od sprawności maszyn i dostaw materiałów budowlanych. A z tym jak powszechnie wiadomo, w okresie zimy nie jest najlepiej. Rokrocznie mroz i śnieg uniemożliwiają dojazd na budowę i prace poszczególnych urzędów.

Jak tegoroczna zima wpłynęła na transport w budownictwie? Z tym pytaniem zwróciliśmy się do dyrektora Szczecińskiego Przedsiębiorstwa Transportowo-Sprzętowego Budownictwa — Zygmunta CHRZANOWSKIEGO.

W tym roku zima miała niewątpliwie wpływ na zmniejszenie wydajności pracy przedsiębiorstwa. Mroz utrudniał uruchamianie samochodów i urządzeń, szczególnie tych z silnikami wysokoprężnymi. Wskutek słabszej nawierzchni dróg oraz częściowo nowego kierowców na stało kilka wypadków i awarii. Zasypane śnieżem niejednokrotnie uniemożliwiały dostawę materiałów budowlanych i maszyn. Aby uniknąć przestoju przedsiębiorstwo świadczyło usługi także na rzecz gospodarki komunalnej i Przedsiębiorstwa Robót Drogowych. Dzięki temu wykonano plan za styczeń.

W tej chwili ataki zimy są już słabsze i sytuacja w SPTS poprawia się. Stan techniczny sprzętu jest zadowalający i nie chybą, o prócz swatowego serwisu zimy nie jest w stanie zakłócić normalnej pracy. (jas)

Rozkładów jazdy ciągle brak

JUŻ OD DŁUŻSZEGO CZASU mnożą się skargi naszych Czytelników na brak rozkładów jazdy na wielu przystankach autobusowych w mieście. Tegorodzaj tabliczki są dużym uciążliwieniem dla osób korzystających z usług MPK. Są one jednak niszczone przez niesforną młodzież i dzieci.

Dyrekcja MPK niejednokrotnie uzupełniała brakujące rozkłady, lecz sytuacja nie ulegała zmianie. Trudno się dziwić, że przedsiębiorstwo znużona się ta kosztowna, niewątpliwie, zabawa. A może sami pasażerowie zrywają rozkłady jazdy i zatrzaskują je do własnej dyspozycji? Proponujemy więc wydanie miniatury rozkładu jazdy dla wszystkich linii autobusowych na terenie Szczecina i rozpraszanie go przez „Ruch”. Może to będzie skuteczny sposób na rozwiązanie tego problemu. (jas)

Szczecińskie kobiety będą obchodziły swoje święto w atmosferze szczególnego ożywienia społecznego. W tym bowiem roku przypada 25-lecie Polski Ludowej. W tym roku też odbędą się wybory do Sejmu i rad narodowych, a także kampania sprawozdawczo-wyborcza w organizacji kobiecej. Udział kobiet w życiu społeczno-politycznym, ich dotychczasowy wkład w dzieło budowy socjalizmu w Polsce i zadania na przyszłość będą więc głównymi akcentami wszystkich uroczystości i imprez, które odbędą się z okazji 8 Marca.

W czwartek, 6 bm. w sali Prez. DRN Nad Odrą odbędzie się spotkanie gospodarzy dzielnicy z przedstawicielkami dzielnicowej organizacji kobiecej i aktywistkami LK. Również w pozostałych dzielnicach odbędą się podobne spotkania: 7 bm. w Dzielnicowym Domu Kultury w Dąbiu, a 10 bm. w Klubie Garnizonowym uroczystość taką organizuje ZD LK Śródmieście.

O solenizantkach, oczywiście jak zawsze nie zapomina instytucja i kłady pracy. Niemal w każdym z nich trwają już przygotowania do tradycyjnych spotkań. A o tym, żeby panowie nie mieli kłopotu z wyborem upominków pomyślał już nasz handlarz. Szczeciński PDT „Posejdon” już w ub. sobotę uruchomił na parterze specjalne upominkowe stoisko, a ponadto zapowiada w dziale odzieżowym wiosenne nowości. Na poszczególnych stoiskach będą też specjalne zestawy drobnych upominków.

ZIMOWE miesiące wykorzystywane są corocznie przez pracowników Zarządu Zieleni Miejskiej na zabieg pielęgnacyjny wokół drzew i krzewów rosnących w naszych parkach i na ulicach. Jednocześnie karczując się stare spróchniałe drzewa, na miejsce których posadzone zostaną nowe.

NA ZDJĘCIU: pracownicy ZMM na jednej z ulic miasta podczas tzw. prześwietlania drzew, czyli usuwania suchych i zbędnych gałęzi.

Foto: St. CIEŚLAK

Do 8 Marca przygotowały się także szczecińskie kwiatniarki. Są już ulubione prezenty barwne tulipany, białe żonkile, bez, a nawet orchidee. Nie zabraknie więc tradycyjnego kwiatka dla Ewy. (hs)

Czytelnicy piszą

„WLADZA TO JA” (?)

CHCIAŁBYM zasygnalizować zjawisko lekceważenia skarg i wniosków konsumentów przez kierownictwo kawiarni „MARAGO”. Nie wiem zresztą, czy nazwanie tego lokalu kawiarnią nie jest na wyrost. Wybranym przysiadającym książkę zyczył i załatwił tej placówki, by stwierdzić że: podaje się tu konsumentom wyłącznie kawę „marago”, mały jest wybór win, często brak ciast.

W dniu 17.1. br. zamówiłem trzy kawy i dwa piwa. Kierkała podała piwo z porcjami sera. Kiedy zapytałem, dlaczego podaje się ser, kierkała skwitowała odpowiedzią: „Kierownikka każe podawać”. Czy toś chce, czy nie. Kto nie chce sera, nie dostanie piwa.

Poprosiłem o książkę załatwił i napisał skargę (nr 1/69). Mam do dyrekcji SZG pytanie, czy wydano zarządzenie zmuszające obsługę kawiarni do sprzedaży piwa wraz z serem, wbrew woli konsumenta? Jeżeli takowe jest, to czy z dkt serka kosztuje 2 zł? Czy kierownikka może sprzedawać za kilka-krotnie, bo najczystszy klient nie konsumuje, w 10 minut później odbiera się burzliwa dyskusja między kierowniczką kawiarni „Marago” a mną. Oświadczone mi, że „od dziś” nie będą obsługiwani, a moja mała uwaga w sprawie skarg otrzymałem pismem odpowiedź kierowniczką „Marago”. A może jednak SZG od czasu do czasu zechciałaby kontrolować książki skarg i wniosków w podległych placówkach?

J. G. (imię i nazwisko znane redakcji)

Mistyfikacja nie powiodła się...

UBIEGLEJ środy, około godz. 17, do oficera dyżurnego Komendy Miasta MO, zgłosiła się kasjerka dyrekcji „Eldom”, Helena K. Kobietka oświadczyła, iż w drodze na pocztę, gdzie miała nadać przekazem 34 tys. zł. napadła ją nieznany osobnik. Wywiązała się szamotanina, w trakcie której napastnik ugodził ją nożem w rękę, grabował teczkę z pieniędzmi i zbiegł.

MILICJA rozpoczęła energiczne śledztwo, które ono niespodziewane wyniki; okazało się, iż Helena K. systematycznie przywłaszczała sobie z kasy „Eldom” pieniądze, co spowodowało poważne niedobory.

W trakcie kolejnego przesłuchania Helena K. przyznała się do sfingowania napadu; odcem upraw dopodobnienia wersji o napadzie rabunkowym zadala sobie w rękę szereg ran zylek.

Mistyfikacja nie przyniosła spodziewanych rezultatów — nieuczciwa kasjerka aresztowana.

Po zakończeniu śledztwa Helena K. starie przed sądem. (ap)

Kronika wypadków

WCZORAJ około godz. 14.20, u zbiegu al. Wojska Polskiego z ul. Zaleskiego, nastąpiło zdarzenie takowe z osobami „Flatem” nr rej. MS 2158. Prowadząca „Flata” Maria H. zam. przy ul. Masłowickiej, doznała wstrząszenia mózgu i przebywa w szpitalu. Okoliczności wypadku bada milicja drogowa.

NIEMAL o tej samej godzinie, także na al. Wojska Polskiego vis a vis posesji nr 128, kierowca tak-sówki MS 0317, podczas mijania zaparkowanej przy kawałeczku „Syrany” ostarzył się i nią a następ-nie wjechał na chodnik i potęcił przechodnia, Tadeusza P., który w wyniku doznanych obrażeń przewieziony został do szpitala.

TRZECI poważny wypadek drogowy wydarzył się dziś rano na ul. Felczaka, gdzie wpadł pod tak-sówkę 21-letni Leszek K. zam. przy ul. Szerokiej. Ofiara wypadku przebywa w klinice PAM przy ul. Unii Lubelskiej.

DWIE sekcje strażackie z Dąbia zostały, który wybułi w w szpitalu Kazimierza K. przy ul. E. Gierczaka. Od pozostawionego bez nadzoru, wzniesiono do dachu dach-ka spaliła się bieliznarka i podłoga. Straty — ok. 1 000 zł. (ap)